



Niet lang geleden woonde een kolonie ratten op zolder bij een oude vrouw, Mabel. Een van die ratten, Remy, had een geweldig goede neus, waarmee hij rattingif kon opsporen.

‘Een goede neus zoals die van jou is een grote gave’, zei Remy’s broer Emile. Volgens Emile smaakte zelfs het afschuwelijkste vuilnis heerlijk. Remy snuffelde niet graag in afval. Hij wilde chef-kok worden!

Maar Django, Remy’s vader, was trots op zijn zoon omdat hij zo’n belangrijke taak had.

‘Jij werkt voor een goed doel’, zei hij op een avond. ‘Goed? We stelen vuilnis!’ sputterde Remy. ‘Iets wat niemand wil, kun je niet stelen’, zei Django.

Hij kon niet begrijpen dat zijn zoon ervan droomde chef-kok te worden.

Voor goed voedsel moest je in de buurt van mensen komen en dat was gevaarlijk!



Op een dag vond Remy een heerlijke paddenstoel, die hij dolgelukkig toonde aan Emile.

Emile begreep Remy's gewoonten niet. Op twee in plaats van vier poten lopen, bijvoorbeeld. Remy wilde zijn voorpoten schoonhouden om te koken en te eten.

Plotseling snoof Remy een heerlijke geur op uit de tas van Emile.

'Kaas? Heb jij KAAS gevonden?' Die zou zalig zijn bij de paddenstoel.

'Kom mee!' riep Remy. 'We roosteren hem boven de schoorsteen!' De twee ratten trippelden het dak op.

De paddenstoel met kaas rook heerlijk!





‘Kom mee naar binnen!’ zei Remy. ‘Hier moet nog saffraan bij! De grote kok Gusteau zweert bij saffraan.’ Hij toonde Emile het kookboek van Gusteau: *Iedereen kan koken*.

‘Bwèk, saffraan’, gromde Emile en hij keek ongerust naar Mabel, die voor de televisie zat te slapen. ‘Hé!’ zei hij toen. ‘Lees jij? Ratten kunnen niet lezen... of koken!’ Plotseling hoorde Remy op de tv iets over Gusteau. De nieuwslezer vertelde dat de beroemde kok gestorven was aan een gebroken hart omdat zijn vijfsterrenrestaurant slechte kritiek had gekregen.

Remy staarde ontzet naar het scherm. Tot overmaat van ramp werd de oude Mabel wakker!









‘Oh!’ krijste de oude vrouw.

‘Ah!’ gilde Remy.

Zo snel Remy en Emile konden, maakten ze zich uit de voeten. Ze vluchtten de zolder op. Mabel stormde achter hen aan en pookte tegen het plafond. Er kwamen zoveel gaten in, dat het plafond kraakte en instortte.

‘Vluchten, NU!’ gilde Django. Remy rende weg, maar keerde gauw terug om het kookboek van Gusteau te redden. Dat kon hij niet achterlaten!